

001 ESTIMAT

ESTIMAT

L'Ignasi no va voler que ningú l'acompanyés després de la cerimònia. Per això va tornar a casa sol. Pensava trobar la pau tan desitjada aquells darrers mesos i no s'imaginava ser-ne capaç amb gent tombant per casa, intentant sol·lícitament, el que ells en deien, distreure'l. No es volia distreure. Tant sols volia concentrar-se en el seu dolor, però tampoc això no li va ser possible. La seva ansiejada pau va quedar molt aviat pertorbada per una troballa casual a la tauleta de nit.

Només volia agafar un dels seus mocadors, sentir la seva olor i acceptar que això seria, per sempre, l'únic que li quedaria d'ella. De sota els mocadors ben col·locats hi sobresortien uns papers i va estirar-los. Eren tres fulls arrencats de llibreta i doblegats per la meitat, escrits íntegrament, pel davant i pel darrere. La lletra era la d'ella.

Va saber que era important en el moment mateix de descobrir-ho i començà a llegir-ho precipitadament. La seva cara de sorpresa i desconcert, i encara més, de tristesa, delatava que el que estava llegint tombava qualsevol pretensió d'haver conegut bé la dona amb qui havia viscut durant vint anys.

Estimat,

Deixa'm manllevar aquesta paraula d'aquells a qui els déus han afavorit amb el privilegi d'estimar. Jo l'he emprat poc, la veritat, en tot el que a tu es refereix.

Sempre havies estat una companyia incòmoda per a mi. No connectàvem, però en el transcurs dels anys, tot es va anar complicant. Recordo aquell dia a la platja. Portàvem

sis anys junts, pocs, però suficients per adonar-nos que l'harmonia que hauria d'haver estat natural, no ho era pas entre nosaltres. Volies anar a l'aigua i m'hi resistia. Aquells nens s'havien mofat de les teves rodoneses i tu no t'assabentaves de res, però jo ja tenia consciència de tu i de mi i vaig decidir que ens quedàriem clavats allí a la sorra fins que els nens se n'haguessin anat.

Els canvis pel pas del temps van obrir un abisme cada cop més pregon entre nosaltres, malauradament condemnats a romandre plegats per sempre, si jo o, en el pitjor dels casos, tu, no hi posàvem remei, com has fet ara.

Jo no gaudia dels beneficis que tu em proporcionaves. Senzillament no els veia. Només veia les qualitats dels altres: lleugers, subtils, tocats per la gràcia de l'avantguarda que, malgrat ser-ho, es mantenia i es manté inalterable. M'enlluernaven i volia que nosaltres, tu i jo, fóssim com ells.

Vaig fer de tot per canviar-te. Em rebel·lava contra tu i contra el destí que ens havia acoblat sense ni tant sols consultar-m'ho. Et maltractava físicament i espiritual sense pietat. Eres el meu enemic més proper i més odiat. Em recordaves qui érem, com érem i com hauria volgut que fóssim.

Hi va haver aquella etapa tan llarga en la qual tot el que a tu et feia goig, a mi em feia tanta angúnia que anava a parar de dret al tovalló al costat del plat, i del tovalló a la butxaca. El camí de la butxaca al vàter era la part més plaent del procés. Si fins aleshores la por m'havia impedit gaudir la lleugeresa que pretenia, en aquell moment m'alliberava alhora de la por i del cos del delicte i em sentia surar en l'aire. L'alegria de saber que un dia més no incorporava ni un gram a la teva anatomia era superior a qualsevol debilitat que pogués patir.

Tu ho resisties tot estoicament i romanies en la teva postura impertorbable, amb la

seguretat que algun dia m'havia d'adonar del greu error en què incorria. Vàrem madurar a batzacades. Sempre hi havia quelcom nou per provar amb tu, i que plegats aconseguíssim ser tal com desitjava, i sempre el desencís de comprovar que res no havia canviat.

Mentrestant, el món em suposava feliç. Havia après a ensinistrar-te amb un somriure i tant era que el meu odi volgués polvoritzar-te. Tu únicament eres un titella mogut pels meus dits malaltissos i al mateix temps, ferm, només per poder continuar amb la farsa.

Una talla trenta dos havia estat sempre en el meu punt de mira i finalment la vaig aconseguir. M'encantaven les meves espatlles, les costelles, els pòmuls, ressaltats mercè a la fina capa de pell que els cobria, i sobretot em delectava en els malucs, que acaronava quasi percebent el tacte de l'os. Per això no vaig voler ni escoltar-lo quan va sortir ell, persistent i tal vegada creient-se persuasiu, amb la seva proposta. No perdria tot el que representava el meu triomf contra la natura per tenir un fill, no ho faria. No renunciaria a la pell i l'os per omplir el meu ventre.

Tanmateix, i malgrat el convenciment, va ser això el que propicià la meva davallada. La contradicció que hi havia hagut fins aleshores entre tu i jo i que havia viscut amb absoluta certesa, va capgirar-se i una altra lluita interna va desencadenar-se dins meu.

Un dia vas començar a donar mostres que la teva capacitat de resistència havia tocat fons i que alguna cosa entre nosaltres, i ara ho deies tu també, havia deixat de funcionar. Els metges van dir que si el fetge, el ronyó, la tiroides... Vaig intuir que el meu odi i les meves males arts envers tu havien fet la seva comesa i just en aquell mateix instant vaig desitjar amb tota l'ànima d'esmenar-ho, perquè m'adonava, tristament, que tu eres, com a més íntim, allò més valuós que posseïa.

Massa tard, era massa tard. Totes les potingues emmetzinades que havies hagut d'engolir, a què jo t'havia sentenciat, havien fet el camí correcte. Totes les malediccions que t'havia llençat, tot el menyspreu a què t'havia sotmès s'havien fet ben efectius. No hi havia volta enrere.

Estimat cos, oh estimat cos meu! Mai no et vaig estimar i ara que estem a punt de separar-nos, sento que t'estimo. Perdona'm per les agressions, les imprecacions i les malvolences. Tenia un bé molt preuat i no el vaig saber estimar, no en vaig tenir cura. Ara, estranyament, no sóc jo, sinó el món el que s'esfondra aquí al meu voltant i amb ell, el fill a què vaig renunciar. De mica en mica tot va perdent les seves formes: els prims, lleugers i subtils, però també els grassos, les dietes, els fàrmacs, la moda, la publicitat, els trastorns, les cures, la vida, la mort... tot es difumina, estimat cos meu!